Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

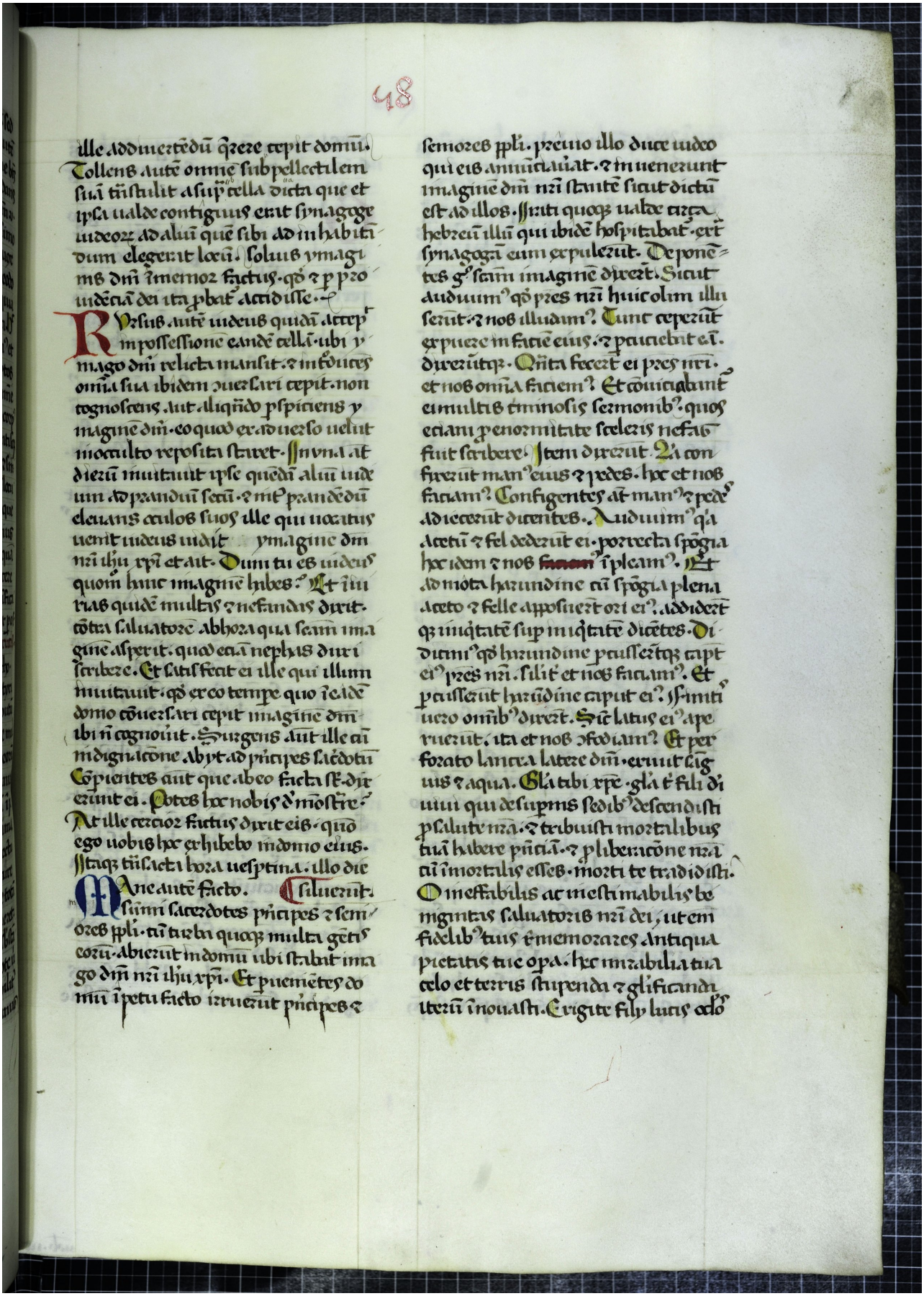

ille addiuertēdū q̄rere cepit domū.
Tollens autē omne sub pellectilem
suū tūstulit a sup̄ella dicta que et
ipsa ualde contiguus erat synagoge
iudeorū ad aliū quē sibi ad inhabitā
dum elegerat locū. Solus ymagi
ns dn̄i memor factus. qd̄ ⁊ p̄ pro
uidēciā dei ita p̄bat̄ actū esse.

Rursus autē iudeus quidā ad cep̄t
in possessione eandē cellā. ubi y
mago dn̄i relicta mansit. ⁊ introiens
omnia sua ibidem inuestigari cepit. non
cognoscens aut aliquādo p̄spiciens y
magine dn̄i. eo quod eā diuerso uelut
occulto reposita statuerat. Sunt ma at
dierū multitudo ipse quēdā alū iudē
um ad prandū secū. ⁊ mēsā prandēdū
elegans oculos suos ille qui nocturnus
uenit iudeus iudāt ymagine dn̄i
nr̄i ihū xp̄i et ait. Dum tu es iudeus
quom̄ hanc imagine habes? At ille
trans quidē multis ⁊ nefandis dicit.
cōtra saluatorē abhorrā quia sanctā ima
gine aspexit. quod eā nephas duxi
scribere. Et sic fecit ei ille qui illum
mutauit. qd̄ ex eo tempore quo se ide
domo conuersari cepit imagine dn̄i
ibi ñ cognouit. Surgens aut ille ai
indignatione abiit ad p̄ncipes sacerdotū
Cōpientes aut que a eo facta sūt dixe
runt ei. Potes hoc nobis d̄monstrare?
At ille ceteroq̄ factus dixit eis. quo
ego uobis hoc exhibebo in domo eius.
Statq̄ tūsicti hora uesptina. illo die
Mane autē facto. Consuerunt
summi sacerdotes p̄ncipes ⁊ sen
ores ppli. cū turbis quoq̄ multis gētis
eorū. abierunt in domū ubi stabat ima
go dn̄i nr̄i ihū xp̄i. Et puenientes do
mū ipsū facto inuenerunt p̄ncipes ⁊
senores ppli. preuio illo duce iudeo
qui eis annūciauerat. ⁊ inuenerunt
imagine dn̄i nr̄i stantē sicut dictū
est ad illos. Sunt quoq̄ ualde exta
hebreū illū qui ibidē hospitabat. erat
synagogā eum expulerat. Deponē
tes ḡ sanctā imagine dixerāt. Sicut
audiuimus qd̄ pres nr̄i huic olim illu
serūt. ⁊ nos illudam̄? Tunc ceperūt
expuere in faciē eius. ⁊ percutiebāt eū.
dicentēq̄. Quāta fecerat ei pres nr̄i.
et nos omnia faciem? Et conuiciabant
ei multis timinosis sermonib̄ quos
etiam p enormitate sceleris nefas
fuit scribere. Item dixerūt. Qā con
fixerūt man̄ eius ⁊ pedes. hoc et nos
faciam? Configentes at man̄ ⁊ pedes
adiecerūt dicentes. Audiuim̄ qā
acetū ⁊ fel dederūt ei. porrecta spōgia
hoc idem ⁊ nos ~~faciam~~ impleam̄. Et
ad mota harundine eā spōgia plena
aceto ⁊ felle apposuerūt ori ei. addiderūt
q̄ iniquitatē sup iniquitatē dicētes. Di
dicim̄ qd̄ harundine percussēq̄ cepit
ei pres nr̄i. sitit et nos faciam̄. Et
percusserūt harundine caput ei. Sanctū
uero omnib̄ dixerāt. Sicut latus ei ape
ruerūt. ita et nos aperiam̄? Et per
forato lancea latere dn̄i. exiuit sāg
uis ⁊ aqua. Glā tibi xp̄e. glā t̄ fili di
uini qui de sup̄nis sedib̄ descendisti
p salute nr̄a. ⁊ tribuisti mortalibus
tuā habere p̄nciā. ⁊ p liberacōne nr̄a
tū immortalis esses. morti te tradidisti.
O ineffabilis ac inestimabilis be
nignitas saluatoris nr̄i dei, ut eam
fidelib̄ tuis ēmemorares. Antiqua
pietatis tue opa. hec mirabilia tua
celo et terris stupenda ⁊ glificandā
uterū inouasti. Erigite filij lucis celo